

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

P9_TA(2020)0378

Strategia UE w zakresie unii bezpieczeństwa

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie strategii UE w zakresie unii bezpieczeństwa (2020/2791(RSP))

(2021/C 445/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 2 i 3, oraz Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 4, 16, 67, 70–72, 75, 82–87 i 88,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych UE, w szczególności jej art. 6, 7, 8, 11, 14, 21 i 24,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 24 lipca 2020 r. w sprawie strategii UE w zakresie unii bezpieczeństwa (COM(2020)0605),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 24 lipca 2020 r. w sprawie strategii UE na rzecz skuteczniejszej walki z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych (COM(2020)0607),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 24 lipca 2020 r. w sprawie planu działania UE w sprawie nielegalnego handlu bronią palną na lata 2020–2025 (COM(2020)0608),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 24 lipca 2020 r. w sprawie agendy i planu działania UE w zakresie środków odurzających na lata 2021–2025 (COM(2020)0606),
- uwzględniając komunikat Komisji z 9 grudnia 2020 r. na temat unijnego programu zwalczania terroryzmu: przewidywanie, zapobieganie, ochrona i reagowanie (COM(2020)0795),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 września 2019 r. w sprawie stanu wdrażania przepisów Unii dotyczących przeciwdziałania praniu pieniędzy ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 lipca 2020 r. w sprawie kompleksowej unijnej polityki zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu – plan działania Komisji i dalszy rozwój sytuacji ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 grudnia 2018 r. w sprawie ustaleń i zaleceń Komisji Specjalnej ds. Terroryzmu ⁽³⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 września 2019 r. w sprawie znaczenia europejskiej pamięci historycznej dla przeszłości Europy ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 czerwca 2020 r. w sprawie protestów antyrasistowskich po śmierci George'a Floyd'a ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 listopada 2019 r. w sprawie praw dziecka z okazji 30. rocznicy przyjęcia Konwencji ONZ o prawach dziecka ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0022.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0204.

⁽³⁾ Dz.U. C 388 z 13.11.2020, s. 42.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0021.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0173.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2019)0066.

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

- uwzględniając wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) z dnia 6 października 2020 r. w sprawach połączonych C-511/18 *La Quadrature du Net i in.*, C-512/18 *French Data Network i in.* oraz C-520/18 *Ordre des barreaux francophones i germanophone i in.*,
 - uwzględniając orzecznictwo TSUE w sprawie masowej inwigilacji i zatrzymywania danych,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 września 2018 r. zatytułowany „Europa, która chroni: inicjatywa mająca na celu rozszerzenie właściwości Prokuratury Europejskiej o transgraniczne przestępstwa terrorystyczne” (COM(2018)0641),
 - uwzględniając niedawne sprawozdania Europolu ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając art. 132 ust. 2 Regulaminu,
 - uwzględniając projekt rezolucji Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych,
- A. mając na uwadze, że u podstaw polityki bezpieczeństwa Unii muszą leżeć wartości, na których opiera się UE i które zapisane są w art. 2 TUE, w tym zasady demokracji, swobód jednostki i praworządności, oraz Karcie praw podstawowych; mając na uwadze, że prawo do bezpieczeństwa określone w art. 6 Karty odnosi się do bezpieczeństwa przed nieuzasadnionymi aresztowaniami, przeszukaniem i innymi interwencjami państwa; mając na uwadze, że projekt europejski opiera się na idei otwartego społeczeństwa; mając na uwadze, że wszelkie ograniczenia w korzystaniu z tych praw i wolności muszą być przewidziane prawem oraz szanować istotę tych praw i wolności; mając na uwadze, z zastrzeżeniem zasady proporcjonalności, że ograniczenia mogą być wprowadzone wyłącznie wtedy, gdy są konieczne i rzeczywiście odpowiadają celom interesu ogólnego uznanym przez Unię lub potrzebom ochrony praw i wolności innych osób;
- B. mając na uwadze, że nowa strategia UE w zakresie unii bezpieczeństwa powinna zapewnić odpowiednie rozwiązania umożliwiające skuteczne reagowanie na istniejące i pojawiające się wyzwania w szybko zmieniającym się europejskim krajobrazie zagrożeń dla bezpieczeństwa; mając na uwadze, że Komisja wskazała jako główne wyzwania cyberprzestępczość, w tym kradzież tożsamości, cyberbezpieczeństwo, zagrożenia hybrydowe, dezinformację, ataki terrorystyczne oraz przestępczość zorganizowaną, w tym handel ludźmi, handel bronią palną, narkotykami oraz przestępstwa finansowe, gospodarcze i środowiskowe;
- C. mając na uwadze, że w 2019 r. w UE odnotowano tendencję spadkową pod względem liczby ataków terrorystycznych, jednakże w ostatnim czasie w UE doszło do nowych ataków terrorystycznych; mając na uwadze, że szeregu ataków dokonanych przez prawicowych ekstremistów nie uznano oficjalnie za ataki terrorystyczne ⁽⁸⁾; mając na uwadze, że zagrożenie terroryzmem dżihadystów jest nadal wysokie, a w ostatnich latach wzrasta zagrożenie terroryzmem prawicowym; mając na uwadze, że w niektórych państwach członkowskich nadal występuje zagrożenie lewicowym terroryzmem; mając na uwadze, że należy potępiać i zwalczać terroryzm we wszystkich jego formach i przejawach; mając na uwadze, że internet należy do narzędzi najczęściej wykorzystywanych przez organizacje terrorystyczne do rozpowszechniania treści o charakterze terrorystycznym ⁽⁹⁾, werbowania nowych członków i podżegania do przemocy;
- D. mając na uwadze, że według sprawozdania Komisji opublikowanego w dniu 30 września 2020 r. ⁽¹⁰⁾ w większości państw członkowskich zgłoszono poważne luki we wdrażaniu dyrektywy (UE) 2017/541 ⁽¹¹⁾;
- E. mając na uwadze, że w Europie wciąż pojawiają się nowe formy zorganizowanej działalności przestępczej, które wykorzystują zmieniającą się podatność na problemy społeczne, a większość zorganizowanych grup przestępczych prowadzi wieloraką działalność przestępczą; mając na uwadze, że zyski zorganizowanych grup przestępczych w UE szacuje się na 110 mld EUR rocznie, przy czym jedynie około 1 % tych zysków podlega konfiskacie ⁽¹²⁾; mając na uwadze, że istnieje silny związek między przestępczością zorganizowaną a korupcją;

⁽⁷⁾ Sprawozdanie dotyczące sytuacji i tendencji w dziedzinie terroryzmu w Unii Europejskiej z 2020 r., opublikowane dnia 23 czerwca 2020 r.; Ocena zagrożenia wykorzystaniem internetu przez zorganizowane grupy przestępcze (IOCTA) z 2020 r., opublikowana dnia 5 października 2020 r.; „Wykorzystywanie izolacji – sprawcy i ofiary wykorzystywania seksualnego dzieci w internecie podczas pandemii COVID-19”, opublikowane dnia 19 czerwca 2020 r.

⁽⁸⁾ Sprawozdanie Europolu dotyczące sytuacji i tendencji w dziedzinie terroryzmu w UE z 2020 r., s. 66.

⁽⁹⁾ Na podstawie sprawozdania Europolu dotyczącego sytuacji i tendencji w dziedzinie terroryzmu w UE z 2020 r., s. 24.

⁽¹⁰⁾ Sprawozdanie Komisji z dnia 30 września 2020 r. na podstawie art. 29 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie zwalczania terroryzmu (COM(2020)0619).

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 88 z 31.3.2017, s. 6.

⁽¹²⁾ Strategia UE w zakresie unii bezpieczeństwa, s. 19.

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

- F. mając na uwadze, że Komisja wszczęła w 2019 r. postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko 23 państwom członkowskim za niewypełnianie dyrektywy 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej⁽¹³⁾; mając na uwadze, że państwa członkowskie poczyniły postępy we wdrażaniu tej dyrektywy, ale wciąż istnieją pewne wyzwania, szczególnie w zakresie zapobiegania przestępstwom, prawa karnego, a także ochrony, wsparcia i pomocy dla ofiar; mając na uwadze, że powszechna dostępność urządzeń internetowych ułatwia zmuszanie do czynności seksualnych i wymuszenia seksualne wobec dzieci w internecie, a także wykorzystywanie seksualne na podstawie materiałów stworzonych przez same dzieci; mając na uwadze, że coraz więcej dzieci i nastolatków pada ofiarą uwodzenia w internecie;
- G. mając na uwadze, że wykorzystywanie seksualne jest nadal najczęstszym celem handlu ludźmi w UE, a w kilku państwach członkowskich zgłoszono nasilenie zjawiska handlu ludźmi w celu wyzysku pracowników⁽¹⁴⁾; mając na uwadze, że liczba wyroków skazujących i postępowań karnych pozostaje niska w stosunku do zgłoszonej liczby ofiar; mając na uwadze, że technologie cyfrowe, media społecznościowe i usługi internetowe są głównymi narzędziami służącymi do werbowania ofiar handlu ludźmi;
- H. mając na uwadze, że według sprawozdań Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii (EMCDDA) i Europolu nielegalny rynek narkotyków w UE, który jest coraz bardziej złożony, przystosowujący się i innowacyjny, ma wartość detaliczną szacowaną na około 30 mld EUR rocznie, a handel narkotykami stanowi główne źródło dochodów zorganizowanych grup przestępczych, które mogą mieć powiązania z innymi nielegalnymi działaniami i terroryzmem; mając na uwadze, że nielegalny handel narkotykami staje się siłą napędową przemocy i korupcji oraz może mieć daleko idące negatywne skutki dla społeczeństwa; mając na uwadze, że liczba zgonów związanych z narkotykami w Europie wydaje się stabilna i wynosi ponad 9 000 rocznie⁽¹⁵⁾, a także mając na uwadze, że zażywanie narkotyków pozostaje ważnym problemem w dziedzinie zdrowia publicznego;
- I. mając na uwadze, że w 2019 r. Europol nadal przedstawiał państwom członkowskim analizy operacyjne i opracowywał zgłoszenia, a jednocześnie aktywnie wspierał toczące się na wysokim szczeblu dochodzenia w trzech obszarach, które stanowią ciągle zagrożenie dla bezpieczeństwa wewnętrznego Unii, a mianowicie cyberprzestępczości, poważnej i zorganizowanej przestępczości oraz terroryzmu;
- J. mając na uwadze, że w 2019 r. w sieci Prüm zarejestrowano ponad 9,2 mln profili DNA dostępnych do porównań we wszystkich bazach danych państw członkowskich, przy czym w tym samym roku przeprowadzono ponad 2,2 mln wyszukiwań DNA; mając ponadto na uwadze, że w przeprowadzono prawie 400 000 wyszukiwań odcisków palców, które przyniosły 10 000 potwierdzonych wyników, oraz ponad 16 mln wyszukiwań danych rejestracyjnych pojazdów⁽¹⁶⁾;
- K. mając na uwadze, że współpraca sądowa w sprawach karnych jest jednym z fundamentów unijnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz opiera się na zasadzie wzajemnego uznawania wyroków i innych orzeczeń sądowych; mając na uwadze, że wzajemne uznawanie musi opierać się na wzajemnym zaufaniu między państwami członkowskimi; mając na uwadze, że dochodzenie w sprawie wielu przestępstw wymaga elektronicznego przechowywania dowodów; mając na uwadze, że właściwe organy często napotykają praktyczne trudności w uzyskiwaniu odpowiednich danych od usługodawców w dochodzeniach transgranicznych ze względu na nieskuteczność istniejących instrumentów, takich jak umowy o wzajemnej pomocy prawnej i europejski nakaz dochodzeniowy; mając na uwadze, że istniejące procedury mogą być długotrwałe, a odnośne dane są często usuwane z chwilą, gdy wniosek dotrze do usługodawcy; mając na uwadze, że współustawodawcy prowadzą obecnie dyskusję nad pakietem legislacyjnym w sprawie elektronicznych materiałów dowodowych;
- L. mając na uwadze, że wdrożenie dyrektywy w sprawie gwarancji proceduralnych⁽¹⁷⁾, której celem jest zapewnienie rzetelności postępowania karnego, nie było zadowalające, co utrudnia wzajemne zaufanie i współpracę między organami sądowymi;
- M. mając na uwadze, że TSUE wielokrotnie orzekał, że generalne zatrzymywanie danych i masowa inwigilacja łączności elektronicznej lub danych o podróży nie są zgodne z Kartą praw podstawowych; mając na uwadze, że w wyroku w sprawach połączonych C-511/18, C-512/18 i C520/18 TSUE podtrzymał orzecznictwo ze sprawy Tele2, stwierdzając, że dozwolone jest jedynie ukierunkowane zatrzymywanie danych ograniczone do konkretnych osób lub

⁽¹³⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2011, s. 1.

⁽¹⁴⁾ Dokument roboczy służb Komisji towarzyszący trzeciemu sprawozdaniu z postępów w dziedzinie zwalczania handlu ludźmi (2020) wymaganemu na mocy art. 20 dyrektywy 2011/36/UE w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar (SWD(2020)0226), s. 3.

⁽¹⁵⁾ EMCDDA, *Europejski raport narkotykowy 2020 – tendencje i zmiany*, wrzesień 2020 r., s. 66.

⁽¹⁶⁾ Deloitte Consulting & Advisory CVBA, *Analiza wykonalności poprawy wymiany informacji w ramach decyzji z Prüm*, maj 2020, s. 7.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 132 z 21.5.2016, s. 1.

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

określonego obszaru geograficznego; mając jednak na uwadze, że Trybunał sprecyzował, iż adresy IP przypisane do źródła wiadomości mogą stanowić przedmiot uogólnionego i niezróżnicowanego zatrzymywania w celu zwalczania poważnej przestępczości i poważnych zagrożeń dla bezpieczeństwa publicznego, pod warunkiem zastosowania rygorystycznych zabezpieczeń;

N. mając na uwadze, że wdrożenie dyrektywy w sprawie praw ofiar⁽¹⁸⁾ nie było zadowalające, zwłaszcza ze względu na jej niekompletną lub nieprawidłową transpozycję⁽¹⁹⁾;

O. mając na uwadze, że kryzys związany z COVID-19 spowodował znaczne nasilenie pewnych przestępstw, takich jak produkcja i rozpowszechnianie pornografii dziecięcej – według doniesień w niektórych państwach członkowskich nawet o 25 %; mając na uwadze, że w 70-85 % przypadków dzieci będące ofiarą wykorzystywania seksualnego znają sprawców, a sprawcy w zdecydowanej większości są osobami, którym dzieci ufają; mając na uwadze, że w tym okresie znacznie nasiliły się doniesienia o przemoc w rodzinie, zwłaszcza wobec kobiet i dzieci; mając na uwadze, że pandemia wywarła istotny wpływ na poważną i zorganizowaną przestępczość w całej Europie, w takich dziedzinach jak cyberprzestępczość, podrabianie towarów, oszustwa i zorganizowana przestępczość przeciwko mieniu⁽²⁰⁾; mając na uwadze, że kryzys powoduje opóźnienia i trudności w dostępie do wymiaru sprawiedliwości, pomocy i wsparcia, a także pogorszenie warunków panujących w zakładach karnych; mając na uwadze, że kryzys pogorszył sytuację migrantów, sprawiając, że są oni bardziej narażeni na nadużycia ze strony przestępców, oraz spowodował zmianę szlaków przemysłowych;

1. z zadowoleniem przyjmuje publikację nowej strategii UE w zakresie unii bezpieczeństwa i podkreśla konieczność skutecznego wdrażania i oceny istniejących przepisów UE w tym obszarze; zgadza się z Komisją, że w przypadkach, w których stwierdzono luki w ramach regulacyjnych i wykonawczych, konieczne są działania następcze w formie inicjatyw ustawodawczych i nieustawodawczych; podkreśla ponadto, że środki w ramach strategii w zakresie unii bezpieczeństwa muszą być wystarczająco elastyczne, aby umożliwić reakcję na stale zmieniające się okoliczności i zmieniające się metody działania organizacji przestępczych;

2. podkreśla, że każdemu nowemu wnioskowi ustawodawczemu musi towarzyszyć dogłębna i kompleksowa ocena skutków, w tym wpływu na prawa podstawowe i ryzyko dyskryminacji; podkreśla kluczową rolę Agencji Praw Podstawowych w zakresie oceny przestrzegania praw podstawowych;

3. podkreśla, że terroryzm – niezależnie od jego charakteru – ma na celu zagrożenie demokratycznym społeczeństwom w Europie i jest wymierzony w europejskie wartości; wyraża ubolewanie z powodu wielu ofiar, szczególnie ataków dokonywanych przez dżihadystów i prawicowych ekstremistów w ostatnich latach; podkreśla ważną pracę organów ścigania, dzięki której udaremniono wiele ataków; odnotowuje jednak, że zagrożenie terrorystyczne w UE pozostaje wysokie; wzywa Komisję do zapewnienia pełnego i szybkiego wdrożenia dyrektywy (UE) 2017/541 w sprawie zwalczania terroryzmu we wszystkich państwach członkowskich; z zadowoleniem przyjmuje nowy program UE na rzecz zwalczania terroryzmu przedstawiony przez Komisję 9 grudnia 2020 r., w którym opowiedziano się za wspólnym działaniem z wykorzystaniem dotychczasowych prac, a także zapowiedziane w nim nowe inicjatywy dotyczące przewidywania zagrożenia terrorystycznych stymulowanych przez różne czynniki, w tym czynniki wymienione w sprawozdaniu Europolu dotyczącym sytuacji i tendencji w dziedzinie terroryzmu w UE z 2020 r., zapobiegania tym zagrożeniom, ochronie przed nimi i reagowania na nie; uważa, że środki i działania zapisane w tym programie, zwłaszcza dotyczące koordynacji, pogłębionej współpracy na szczeblu krajowym, regionalnym i międzynarodowym oraz wymiany informacji między właściwymi organami państw członkowskich na temat finansowania terroryzmu, zwalczania radykalizacji postaw w internecie i poza nim, zapobiegania i edukacji, zwalczania mowy nienawiści, rasizmu i nietolerancji oraz ochrony, pomocy i wsparcia dla ofiar terroryzmu, przyczynią się do skuteczniejszego przeciwdziałania w przyszłości zagrożeniu terroryzmem;

4. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wdrożenia całościowego podejścia na rzecz zapobiegania i przeciwdziałania radykalizacji postaw, które powinno łączyć politykę bezpieczeństwa, edukacji, politykę społeczną i antydyskryminacyjną i angażować wszystkie zainteresowane strony, w tym sieć upowszechniania wiedzy o radykalizacji postaw, oddolne inicjatywy społeczne i oddolną pracę środowiskową, współpracę policji ze społecznością lokalną, integrację językową i wartości oraz edukację przez całe życie; ponawia apel do Komisji o skuteczniejsze wykorzystanie funduszy UE w tym celu i opracowanie metodologii oceny skuteczności odnośnych programów;

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57.

⁽¹⁹⁾ Sprawozdanie Komisji z dnia 11 maja 2020 r. w sprawie wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiającej normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępującej decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW (COM(2020)0188), s. 9.

⁽²⁰⁾ Europol, *W jaki sposób przestępczość związana z COVID-19 zainfekowała Europę w 2020 r.*, 12 listopada 2020 r.

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

5. podkreśla, że edukacja, w tym rozwijanie umiejętności krytycznego myślenia, umiejętności cyfrowych i umiejętności w zakresie bezpieczeństwa w sieci, ma kluczowe znaczenie dla średnio- i długoterminowego zapobiegania oraz dla ograniczenia radykalizacji postaw i pozbawienia praw obywatelskich, które prowadzą do działalności przestępczej;

6. przypomina, że obecność w internecie treści o charakterze terrorystycznym, które – chociaż nie są jedynym czynnikiem – okazały się katalizatorem wpływającym na radykalizację w szczególności młodych ludzi, których część popełniła przestępstwa terrorystyczne zdefiniowane w dyrektywie (UE) 2017/541; jest zdania, że walka z nierównościami społecznymi ma zasadnicze znaczenie dla zwalczania podstawowych przyczyn radykalizacji postaw; podkreśla potrzebę szybkiego identyfikowania i całkowitego usuwania treści o charakterze terrorystycznym w internecie na podstawie jasnych przepisów prawnych, w tym weryfikacji przez człowieka oraz odpowiednich i solidnych zabezpieczeń w celu zapewnienia pełnego poszanowania praw podstawowych i norm konstytucyjnych; podkreśla, że chociaż poczyniono pewne postępy w tym zakresie, przedsięwzięcia muszą być znacznie bardziej zaangażowane w ten proces; wzywa do ustanowienia przejrzystych mechanizmów umożliwiających szybką identyfikację i zgłaszanie treści o charakterze terrorystycznym w internecie oraz umożliwiających obywatelom oznaczanie takich treści; uważa wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie zapobiegania rozpowszechnianiu treści o charakterze terrorystycznym w internecie⁽²¹⁾, zatwierdzony niedawno przez Parlament i Radę, za ważny instrument w tej dziedzinie i wzywa do jego pełnego wdrożenia, gdy tylko zacznie on mieć zastosowanie; podkreśla potrzebę wzmocnienia zdolności unijnej jednostki ds. zgłaszania podejrzanych treści w internecie;

7. przypomina, że wolność wyznania i wolność słowa są prawami podstawowymi, określonymi w art. 10 i 11 Karty praw podstawowych; wzywa UE i jej państwa członkowskie do przestrzegania tych praw podstawowych w świetle niedawnych ataków terrorystycznych na tle religijnym;

8. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedzianą przez Komisję agendę na rzecz zwalczania przestępczości zorganizowanej; ponawia swoje poprzednie wezwania w sprawie zmiany decyzji ramowej Rady 2008/841/WSiSW z dnia 24 października 2008 r. w sprawie zwalczania przestępczości zorganizowanej⁽²²⁾ oraz konieczności ustalenia wspólnej definicji przestępczości zorganizowanej; uważa, że ta wspólna definicja powinna również uwzględniać stosowanie przemocy, korupcji lub zastraszania przez grupy przestępcze w celu uzyskania kontroli nad działalnością gospodarczą lub zamówieniami publicznymi lub w celu wpływania na procesy demokratyczne; jest zdania, że zorganizowane grupy przestępcze można skuteczniej likwidować, pozbawiając je zysków z przestępczości; podkreśla w związku z tym potrzebę wprowadzenia kolejnych środków polegających na zamrożeniu i konfiskacie aktywów, w tym bez wyroku skazującego, oraz wzywa państwa członkowskie do zacieśnienia współpracy i wymiany informacji w tym zakresie; zauważa, że nie należy pomijać nowych rodzajów działalności przestępczej, takich jak przestępstwa przeciwko środowisku naturalnemu, zorganizowane przestępstwa przeciwko mieniu lub handel dobrami kultury, ponieważ są one często źródłem finansowania innych rodzajów działalności przestępczej;

9. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji z dnia 7 maja 2020 r. w sprawie planu działania dotyczącego kompleksowej unijnej polityki zapobiegania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu, w którym przedstawiono dalsze usprawnienia działań UE w reakcji na te przestępstwa, w szczególności w zakresie egzekwowania i wdrażania obowiązujących przepisów; ponownie podkreśla potrzebę lepszej współpracy między organami administracyjnymi, sądowymi i organami ścigania w UE, w szczególności między jednostkami analityki finansowej państw członkowskich, w tym przez sieć FIU.net; jest zdania, że należy poprawić widoczność obecnych modeli współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa, takich jak europejska multidyscyplinarna platforma przeciwko zagrożeniom przestępczymi (EMPACT); uważa, że UE powinna podjąć bardzo potrzebne reformy Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF); jest zdania, że konieczne jest przeprowadzenie gruntownej oceny dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz – w razie potrzeby – jej przeglądu;

10. wzywa instytucje i państwa członkowskie UE do zdecydowanego zwalczania korupcji systemowej i opracowania skutecznych instrumentów na rzecz zapobiegania korupcji, jej zwalczania i karania oraz zwalczania nadużyć finansowych, a także na rzecz systematycznego monitorowania wykorzystania funduszy publicznych; w związku z tym wzywa Komisję do niezwłocznego wznowienia rocznego monitorowania i sprawozdawczości w zakresie zwalczania korupcji w odniesieniu do wszystkich państw członkowskich oraz instytucji, agencji i organów UE; podkreśla zatem, że należy skutecznie chronić fundusze UE w nowych WRF i planie odbudowy przed wykorzystaniem w celu korupcji i oszustw ze strony zorganizowanych grup przestępczych;

11. przypomina, że państwa członkowskie przyznające prawo pobytu i obywatelstwo w ramach programów inwestycyjnych często ułatwiają korupcję i pranie brudnych pieniędzy, a tym samym sprowadzają zagrożenia dla bezpieczeństwa Unii; z zadowoleniem przyjmuje wszczęcie przez Komisję postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego⁽²³⁾ w tym zakresie; ponawia apel do Komisji o skorzystanie w pełni z prawa do inicjatywy ustawodawczej i przedłożenie wniosku ustawodawczego w sprawie zakazu lub uregulowania takich programów;

⁽²¹⁾ COM(2018)0640.

⁽²²⁾ Dz.U. L 300 z 11.11.2008, s. 42.

⁽²³⁾ Postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko Cyprowi i Malcie z dnia 20 października 2020 r. dotyczące programów obywatelstwa dla inwestorów, zwanych również „złotym paszportem”.

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

12. podkreśla potrzebę zwiększenia wysiłków na szczeblu unijnym i krajowym w celu zwalczania stale zmieniającego się zjawiska wykorzystywania seksualnego dzieci w internecie i poza nim, w tym w celu przeciwdziałania, wykrywania i zgłaszania takich przestępstw oraz usuwania z internetu pornografii dziecięcej, a także usprawnienia dochodzenia i ścigania powiązanych przestępstw; odnotowuje komunikat Komisji z dnia 24 lipca 2020 r. w sprawie strategii UE na rzecz skuteczniejszej walki z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych; odnotowuje ponadto, że Komisja zamierza przedstawić do czerwca 2021 r. nowy kompleksowy wniosek ustawodawczy zobowiązujący usługodawców do wykrywania i zgłaszania wykorzystywania seksualnego dzieci w internecie; oczekuje, że wniosek ten będzie w pełni zgodny z prawami podstawowymi i że towarzyszyć mu będzie dogłębna ocena skutków;

13. podkreśla, że środkiem tym musi towarzyszyć publiczna kampania uświadamiająca opracowana we współpracy ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, w tym organizacjami praw dziecka, i edukująca dzieci, ich rodziców i nauczycieli w zakresie zagrożeń w sieci; apeluje o lepszą ochronę dzieci, w tym ich danych osobowych i prywatności, w internecie i zwraca się do państw członkowskich o wspieranie istniejących sieci i kampanii, które aktywnie działają w tym obszarze;

14. wzywa państwa członkowskie do pełnego wdrożenia dyrektywy 2011/93/UE oraz do zapewnienia w trybie pilnym odpowiednich zasobów ludzkich i finansowych w celu pełnego wdrożenia tej dyrektywy; ubolewa nad faktem, że kodeks karny w kilku państwach członkowskich przewiduje bardzo łagodne kary za udział w czynnościach seksualnych z udziałem dziecka, co nie stanowi skutecznego środka odstraszającego⁽²⁴⁾; wzywa państwa członkowskie do dokonania ponownej oceny tych kar oraz do wprowadzenia niezbędnych zmian legislacyjnych w celu szybkiego dostosowania kodeksów krajowych do przepisów dyrektywy 2011/93/UE; wzywa Komisję do przeprowadzenia oceny, czy zachodzi potrzeba zaostrożenia tej dyrektywy poprzez włączenie przepisów dotyczących ochrony i wsparcia ofiar oraz zapobiegania takim przestępstwom;

15. przypomina Komisji o wezwaniu do wyznaczenia przedstawiciela UE ds. praw dziecka, który powinien pełnić rolę punktu odniesienia we wszystkich sprawach i obszarach polityki UE związanych z dziećmi; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji, aby w strategii UE z dnia 24 lipca 2020 r. na rzecz skuteczniejszej walki z niegodziwym traktowaniem dzieci w celach seksualnych przewidzieć – zgodnie z postulatem Parlamentu Europejskiego zawartym w rezolucji z dnia 26 listopada 2019 r. w sprawie praw dziecka – utworzenie europejskiego centrum na rzecz zapobiegania niegodziwemu traktowaniu dzieci w celach seksualnych oraz walki z tym zjawiskiem, które to centrum stanowić będzie główny element skoordynowanego i wielostronnego podejścia europejskiego obejmującego egzekwowanie prawa, działania prewencyjne oraz pomoc ofiarom niegodziwego traktowania dzieci w celach seksualnych;

16. podkreśla, że pełne szyfrowanie transmisji przyczynia się do ochrony prywatności obywateli, w tym do ochrony dzieci w internecie, a także do bezpieczeństwa systemów informatycznych, i uważa, że jest ono niezbędne, aby m.in. dziennikarze śledczy i sygnaliści mogli zgłaszać nadużycia; zwraca uwagę, że luki w zabezpieczeniach typu „backdoor” mogą stanowić poważne zagrożenie dla siły i skuteczności szyfrowania i mogą być nadużywane przez przestępców i zewnętrzne podmioty państwowe spoza UE dążące do destabilizacji naszego społeczeństwa; zwraca uwagę na fakt, że przestępcy szybko dostosowują się do zmian i wykorzystują powstające technologie do celów niezgodnych z prawem; wzywa zatem państwa członkowskie i Agencję Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania (CEPOL) do zapewnienia organom ścigania wysokiej jakości szkoleń w odpowiednich dziedzinach; wzywa Komisję, aby oceniła, czy możliwe jest znalezienie rozwiązania regulacyjnego umożliwiającego zgodny z prawem i ukierunkowany dostęp organów ścigania do potrzebnych danych przy jednoczesnym poszanowaniu praw podstawowych;

17. podkreśla, że dezinformacja, zwłaszcza wspomagana przez nowe technologie, takie jak sztuczna inteligencja i deepfake, może stanowić zagrożenie dla demokracji i bezpieczeństwa niezależnie od tego, czy wykorzystują ją podmioty państwowe, czy też niepaństwowe; wzywa Komisję do uznania walki z dezinformacją za integralną część strategii w zakresie unii bezpieczeństwa, między innymi poprzez przeznaczenie na ten cel odpowiednich środków finansowych; odnotowuje europejski plan działania na rzecz demokracji, w którym zajęto się problemem dezinformacji jako potencjalnym zagrożeniem dla bezpieczeństwa wewnętrznego; przypomina o znaczeniu kampanii uświadamiających mających na celu informowanie obywateli o tym, że takie techniki dezinformacji są wykorzystywane;

18. przyznaje, że przeciwdziałanie zagrożeniom hybrydowym, których celem jest osłabienie spójności społecznej i osłabienie zaufania do instytucji, oraz zwiększenie odporności UE stanowią ważny element strategii w zakresie unii bezpieczeństwa; podkreśla w związku z tym potrzebę ściślejszej współpracy między państwami członkowskimi i lepszej koordynacji na szczeblu UE między wszystkimi podmiotami w celu przeciwdziałania tym zagrożeniom; z zadowoleniem przyjmuje przedstawione przez Komisję kluczowe środki przeciwdziałania zagrożeniom hybrydowym i podkreśla potrzebę uwzględnienia kwestii hybrydowych w szerszym procesie kształtowania polityki;

⁽²⁴⁾ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2016 r. oceniające, w jakim stopniu państwa członkowskie podjęły środki niezbędne do wykonania dyrektywy 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, s. 8 (COM(2016)0871).

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

19. podkreśla, że nowe i rozwijające się technologie przejawiają się we wszystkich aspektach bezpieczeństwa i tworzą nowe wyzwania i zagrożenia dla bezpieczeństwa; podkreśla znaczenie zabezpieczonej infrastruktury krytycznej, w tym infrastruktury cyfrowej i komunikacyjnej; wzywa Komisję do proaktywnego planowania badań, rozwoju i wdrażania nowych technologii w celu zapewnienia bezpieczeństwa wewnętrznego UE, przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych i wartości europejskich; podkreśla, że UE nie może finansować technologii, które naruszają prawa podstawowe;

20. podkreśla, że infrastruktura 5G jest strategicznym elementem przyszłego bezpieczeństwa europejskiego i kluczowym elementem europejskiej odporności strategicznej; wzywa Komisję do opracowania planu budowy europejskiej sieci 5G, obejmującego finansowanie jej rozwoju w Europie, a także planu stopniowego wycofywania i zastępowania technologii 5G pochodzących z państw trzecich, które nie przestrzegają praw podstawowych i wartości europejskich;

21. odnotowuje, że zorganizowany przemyt ludzi jest często połączony z innymi formami przestępczości zorganizowanej; oczekuje, że unijny plan działania na rzecz zwalczania przemytu migrantów na lata 2021–2025 będzie zawierał propozycje działań zwiększających zdolność przeciwdziałania przestępczym sieciom przemytniczym, ich identyfikacji, prowadzenia dochodzeń przeciwko nim oraz ich ścigania; jest zdania, że do kluczowych aspektów tego planu działania należy zaliczyć rozwiązanie problemu wykorzystywania mediów społecznościowych i komunikatorów internetowych przez przemytników do celów reklamowania usług i pozyskiwania klientów; szczególną uwagę należy zwrócić na małoletnich bez opieki, którzy stanowią grupę niezmiernie wrażliwą i podatną na różne zagrożenia, w tym przemoc, znęcanie się i wykorzystywanie, na szlakach migracyjnych do UE i w jej obrębie⁽²⁵⁾; zwraca uwagę na rolę agencji i urzędów UE, zwłaszcza działającego przy Europolu Centrum Zwalczania Przemytu Migrantów (EMSC); wzywa państwa członkowskie, by przestrzegały prawa międzynarodowego w przypadku pomocy humanitarnej dla osób znajdujących się w trudnej sytuacji na morzu, zgodnie z wytycznymi Komisji z 2020 r.;

22. z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie planu działania UE na lata 2020–2025 w sprawie handlu bronią palną, uwzględniającego odpowiednie wskaźniki i przepisy dotyczące sprawozdawczości oraz obejmującego partnerów z Europy Południowo-Wschodniej (Bałkany Zachodnie, Mołdawię i Ukrainę), przy jednoczesnym zacieśnieniu współpracy z krajami Bliskiego Wschodu i Afryki Północnej; z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji dotyczący wprowadzenia systematycznego i zharmonizowanego gromadzenia danych dotyczących konfiskat broni palnej;

23. wzywa do szybkiego wdrożenia zaproponowanych przez Parlament działań przygotowawczych dotyczących skutecznego monitorowania ciemnej sieci i wzywa państwa członkowskie i Komisję do rozważenia dalszych działań zapobiegających handlowi bronią palną w ciemnej sieci;

24. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji, aby potwierdzić zaangażowanie Unii i państw członkowskich w ochronę zdrowia i bezpieczeństwa obywateli przed zagrożeniami związanymi z narkotykami poprzez przyjęcie nowej agendy UE w zakresie środków odurzających na najbliższe pięć lat; jest zdania, że polityka antynarkotykowa Unii powinna nadal bazować na zintegrowanym, zrównoważonym i wielodyscyplinarnym podejściu opartym na dowodach naukowych i prawach człowieka oraz powinna być ściśle skoordynowana z działaniami zewnętrznymi Unii; nalega, aby w działaniach Unii na rzecz walki z niedozwolonymi środkami odurzającymi poświęcano porównywalną ilość uwagi i zasobów stronie podażowej i popytowej tego zjawiska, i apeluje, aby w planie działania UE położono większy nacisk na resocjalizację i zapobieganie, między innymi przy pomocy kampanii uświadamiających skierowanych przede wszystkim do dzieci i młodzieży;

25. popiera udział społeczeństwa obywatelskiego i innych zainteresowanych stron w toczących się dyskusjach na temat komunikatu Komisji w sprawie agendy UE i planu działania w zakresie środków odurzających na lata 2021–2025; jest zdania, że działania Unii i państw członkowskich w odpowiedzi na wyzwania związane ze środkami odurzającymi powinny być opracowywane przy jak najszerszym zaangażowaniu zainteresowanych stron, w tym użytkowników środków odurzających; wzywa do rozszerzenia mandatu EMCDDA, tak aby obejmował on wielorakie uzależnienia;

26. odnotowuje wniosek ustawodawczy Komisji z 9 grudnia 2020 r.⁽²⁶⁾ w sprawie rozszerzenia mandatu Europolu w ramach jego misji i zadań określonych w Traktacie, by mógł on lepiej odgrywać rolę ośrodka wymiany informacji w zakresie egzekwowania prawa, a także współpracy w walce z terroryzmem i poważną przestępczością oraz przestępczością zorganizowaną w UE, oraz by zapewnić Europolowi odpowiednie narzędzia umożliwiające skuteczniejszą

⁽²⁵⁾ Europejskie Centrum Zwalczania Przemytu Migrantów (Europol), *Czwarte roczne sprawozdanie z działalności – 2020 r.*

⁽²⁶⁾ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2016/794 w odniesieniu do współpracy Europolu z podmiotami prywatnymi, przetwarzania danych osobowych przez Europol na potrzeby dochodzeń karnych oraz roli Europolu w dziedzinie badań naukowych i innowacji (COM(2020)0796).

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

współpracę ze wszystkimi odpowiednimi partnerami; podkreśla, że takie zmiany powinny iść w parze ze zwiększoną odpowiedzialnością polityczną, a także wzmocnioną kontrolą sądową i kontrolą parlamentarną, z silnym naciskiem na rozliczalność, przejrzystość i poszanowanie praw podstawowych; podkreśla, że zmiana mandatu Europolu powinna zapewnić pełną zgodność systemu ochrony danych agencji z rozporządzeniem (UE) 2018/1725⁽²⁷⁾; domaga się przedstawienia oceny obecnych ram prawnych dotyczących mandatu Europolu zgodnie z art. 68 obowiązującego rozporządzenia w sprawie Europolu;

27. zwraca uwagę na możliwość modernizacji ram legislacyjnych dotyczących decyzji w sprawie konwencji z Prüm; przyjmuje do wiadomości informacje o niedociągnięciach i możliwościach usprawnień zidentyfikowanych przez różnych ekspertów i związanych m.in. z niewystarczającą jakością danych; przypomina o znaczeniu publicznie dostępnych i dokładnych danych dotyczących stosowania konwencji z Prüm i wzywa Komisję do gromadzenia tych danych od wszystkich uczestniczących państw członkowskich w celu właściwej oceny obecnych ram z Prüm i umożliwienia konstruktywnej kontroli demokratycznej; domaga się, aby każdy nowy wniosek nakładał na państwa członkowskie obowiązek przekazywania tych danych Komisji do wykorzystania w regularnych i publicznie dostępnych sprawozdaniach z przeglądu; domaga się ponadto, aby wnioskowi towarzyszyła dogłębna ocena skutków, obejmująca skutki dla praw podstawowych, która powinna wykazać, czy automatyczna wymiana danych przyniosłaby wartość dodaną, a także czy potrzebne są dodatkowe kategorie danych biometrycznych; podkreśla, że każde nowe rozwiązanie musi być zgodne z zasadami konieczności i proporcjonalności oraz dorobkiem prawnym UE dotyczącym ochrony danych osobowych, a także musi zapewniać solidne gwarancje ochrony praw podstawowych;

28. podkreśla, że dyrektywa w sprawie danych pasażera przekazywanych przed podróżą⁽²⁸⁾ przyczyniła się do zwiększenia skuteczności kontroli granicznych i identyfikacji osób stanowiących zagrożenie dla bezpieczeństwa; odnotowuje zamiar Komisji dotyczący przedstawienia nowej wersji dyrektywy w sprawie danych pasażera przekazywanych przed podróżą w celu zapewnienia zgodności z postanowieniami Traktatu z Lizbony i dorobkiem prawnym w zakresie ochrony danych; domaga się, aby zmianie tej towarzyszyła szczegółowa ocena skutków uwzględniająca konsekwencje dotyczące praw podstawowych;

29. przypomina, że w ostatnich latach sfinalizowano ważne inicjatywy ustawodawcze UE mające na celu wykrywanie przestępców na jej granicach zewnętrznych oraz poprawę skuteczności współpracy policyjnej w celu przyczynienia się do wysokiego poziomu bezpieczeństwa w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości Unii; przypomina ponadto, że inicjatywy te obejmują nową architekturę systemów informacyjnych UE i ich interoperacyjność oraz że należy teraz skupić się na ich terminowym wdrożeniu, przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych;

30. podkreśla, że wystarczająca zdolność do przetwarzania informacji przez organy ścigania stanowi istotną część całego łańcucha działań na rzecz bezpieczeństwa w całej Unii; zwraca uwagę, że niewystarczające zdolności w tym zakresie w jednym lub kilku państwach członkowskich poważnie osłabiają skuteczność polityki bezpieczeństwa UE; wzywa Komisję do podjęcia wszelkich działań w ramach jej kompetencji w celu zapewnienia odpowiedniej zdolności do przetwarzania informacji w państwach członkowskich;

31. docenia pracę Eurojustu przy wspieraniu i koordynacji działań krajowych organów sądowych w zakresie prowadzenia dochodzeń i ścigania przestępczości transgranicznej; wzywa do zwiększenia starań na rzecz promowania wzajemnego zaufania między organami sądowymi, między innymi poprzez skuteczne wdrożenie dyrektyw w sprawie planu wzmocnienia praw procesowych, i na rzecz ułatwiania wymiany informacji i komunikowania się w sektorze sądownictwa na obszarze Unii Europejskiej; podkreśla, że w dziedzinie cyfryzacji współpraca sądowa w sprawach karnych pozostaje w tyle; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zapewnienia organom sądowym wsparcia finansowego w celu zapewnienia należytych standardów analitycznych i odpowiednich narzędzi cyfrowych, które ułatwią i przyspieszą ich współpracę, a także pozwolą na bezpieczną wymianę informacji; z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji z dnia 2 grudnia 2020 r. w sprawie cyfryzacji wymiaru sprawiedliwości w UE oraz wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie skomputeryzowanego systemu komunikacji w transgranicznych postępowaniach cywilnych i karnych (system e-CODEX);

32. zwraca uwagę, że należy poprawić współpracę sądową między państwami członkowskimi oraz wzajemne uznawanie orzeczeń i wyroków sądowych, między innymi poprzez terminowe i prawidłowe wdrażanie instrumentów współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych; zwraca uwagę, że pewne zmiany w zakresie praworządności w kilku państwach członkowskich wpłynęły na tę wymianę informacji oraz ogólnie na współpracę policyjną i sądową; podkreśla w związku z tym, że wzajemne zaufanie opiera się na wspólnym rozumieniu wartości UE zawartych w art. 2 TUE, w tym praworządności, której podstawowymi elementami są niezawisłość sądów i walka z korupcją;

⁽²⁷⁾ Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39.

⁽²⁸⁾ Dyrektywa Rady 2004/82/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie zobowiązania przewoźników do przekazywania danych pasażerów (Dz.U. L 261 z 6.8.2004, s. 24).

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

33. ponownie wzywa do dalszych działań mających na celu poprawę szkolenia organów ścigania w zakresie strategii walki z rasizmem i dyskryminacją oraz zapobieganie, identyfikowanie i zakazywanie profilowania i przemocy na tle rasowym i etnicznym; apeluje do państw członkowskich o dokonywanie inwestycji w tej dziedzinie i współdziałanie z CEPOL-em i Europejską Siecią Szkolenia Kadr Wymiaru Sprawiedliwości; podkreśla, że istnieje ciągła potrzeba szkoleń dotyczących tendencji w zakresie radykalizacji postaw, terroryzmu i prania pieniędzy;

34. z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie Prokuratury Europejskiej; wzywa do utrzymania jej niezależności oraz do zapewnienia jej skutecznego funkcjonowania w krajowych procedurach sądowych; jest zaniepokojony faktem, że Komisja dopuściła się poważnego zaniedbania, nie uwzględniając roli Prokuratury Europejskiej we wzmacnianiu naszej unii bezpieczeństwa; wzywa do przeprowadzenia oceny ewentualnego rozszerzenia mandatu Prokuratury Europejskiej zgodnie z art. 83 TFUE po osiągnięciu przez nią pełnej operacyjności;

35. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia pełnego i prawidłowego wdrożenia dyrektywy w sprawie praw ofiar oraz innych przepisów UE dotyczących praw ofiar; z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie strategii w sprawie praw ofiar oraz utworzenie stanowiska koordynatora Komisji ds. praw ofiar; ponawia apel o zwrócenie szczególnej uwagi na ofiary ze środowisk szczególnie wrażliwych oraz na możliwość wypłaty odszkodowań ze środków pochodzących z zajętych i skonfiskowanych aktywów oraz dochodów z przestępstw; ponawia apel o zapewnienie trwałego finansowania usług wsparcia dla ofiar;

36. ponownie podkreśla potrzebę skutecznej ochrony i pomocy dla bezbronnych ofiar handlu ludźmi, w tym potrzebę ich reintegracji ze społeczeństwem, ze zwróceniem szczególnej uwagi na małoletnich bez opieki; zwraca uwagę na konieczność przeszkolenia pracowników organów ścigania z zakresu psychologicznych aspektów handlu ludźmi oraz na konieczność przyjęcia podejścia uwzględniającego kwestię płci i przyjaznego dla dzieci w celu wdrożenia przepisów antydyskryminacyjnych;

37. podkreśla, że równouprawnienie płci jest kluczowym aspektem walki z radykalizacją postaw oraz działań na rzecz ograniczania przemocy domowej i zapobiegania wykorzystywaniu seksualnemu dzieci i znęcaniu się nad dziećmi; wzywa Komisję do włączenia środków wspierających równouprawnienie płci jako ważnego elementu prewencyjnego jej strategii bezpieczeństwa oraz wzywa Radę do uruchomienia klauzuli pomostowej poprzez przyjęcie jednomyślnej decyzji o uznaniu przemocy wobec kobiet i dziewcząt (i innych form przemocy ze względu na płeć) za jeden z obszarów przestępczości określonych w art. 83 ust. 1 TFUE; wzywa Komisję i państwa członkowskie do priorytetowego traktowania walki z przemocą domową poprzez zapewnienie usług wsparcia, utworzenie wyspecjalizowanych organów ścigania i ściganie tych przestępstw; zwraca się do Komisji i państw członkowskich o przedstawienie zaktualizowanych danych na ten temat; wzywa UE i państwa członkowskie do ratyfikowania konwencji stambulskiej;

38. wyraża ubolewanie w związku z systematycznym brakiem pełnego i terminowego wdrażania środków bezpieczeństwa UE przez państwa członkowskie; uważa, że środki bezpieczeństwa muszą być wdrażane nie tylko zgodnie z literą prawa, ale również z jego duchem; uważa, że jeżeli środki bezpieczeństwa systematycznie nie będą w pełni i terminowo wdrażane, istnieje ryzyko, że staną się bezprzedmiotowe i nie będą skutkować zwiększeniem bezpieczeństwa, a w konsekwencji nie będą spełniać wymogów konieczności i proporcjonalności; wzywa Komisję do wszczęcia postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego niezwłocznie po upływie terminu transpozycji lub po stwierdzeniu naruszenia;

39. podkreśla znaczenie dowodów skuteczności istniejących środków bezpieczeństwa UE; podkreśla, że stopień, w jakim ograniczenie praw podstawowych może zostać uznane za konieczne i proporcjonalne, zależy od skuteczności tych polityk potwierdzonej publicznie dostępnymi dowodami ilościowymi i jakościowymi; ubolewa nad faktem, że w odniesieniu do środków bezpieczeństwa Komisja udostępniła dotychczas jedynie anegdotyczne dowody, nie przedstawiając dowodów ilościowych;

40. wzywa Komisję do regularnej oceny obecnych strategii politycznych i umów dotyczących bezpieczeństwa oraz do dostosowania ich, w razie potrzeby, do orzecznictwa TSUE; jest zdania, że zawarte z USA i Australią umowy dotyczące danych PNR należy pilnie zmodyfikować, aby zapewnić ich zgodność z orzecznictwem TSUE, i uważa, że odmowa podjęcia odpowiednich działań ze strony Komisji stanowi poważne zaniechanie;

41. wyraża zaniepokojenie outsourcingiem niektórych działań z organów ścigania do sektora prywatnego i apeluje o lepszy nadzór nad współpracą publiczno-prywatną w dziedzinie bezpieczeństwa; ubolewa nad brakiem przejrzystości finansowania UE dla przedsiębiorstw prywatnych tworzących systemy bezpieczeństwa lub ich części;

Czwartek, 17 grudnia 2020 r.

42. wyraża głębokie zaniepokojenie faktem, że niektórym agencjom UE działającym w obszarze sprawiedliwości i spraw wewnętrznych nie przydzielono zasobów, które umożliwiłyby im pełne wykonywanie ich mandatu; apeluje o zapewnienie odpowiedniego finansowania i personelu dla agencji i organów UE w obszarze sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, aby UE mogła zrealizować strategię w zakresie unii bezpieczeństwa;
 43. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
-